

Ladislav Herczog

A képen a Lackó fiam és a Kopolovics barátunk gyermeke látható. Lackó a jobb oldali fiú. Nagyon jóban voltunk a Kopolovicsékkal, hetente többször is találkoztunk. Kopolovicsék nagyon vallásosak voltak. A háború után is kóser háztartást vezettek. 1968-ban kivándoroltak Amerikába. Ma már nem tartom velük a kapcsolatot, mert az öregek már meghaltak. A távolság szétszakítja a barátságot. Lackó zsidókkal, keresztényekkel egyaránt barátkozott. Neki mindegy volt, ki milyen vallású. Sokat nem tudott a zsidóságról. Hiába mondtam neki, de ő nem. Tudta, hogy zsidó gyerek. Meg volt malenolva is, nyolcnapos korában. Pozsonyból jött ki a Herczog, aki megcsinálta. Bár micvója is volt, itt, Léván. Elég sokan voltak. Nem is tudom, jelen voltak-e a keresztszülők is. Egy uzsonnát adtunk, sok süteményt sütöttem. Szendvicseket készítettem. A bár micvót otthon tartottuk. A Tórából nem olvasott senki, mert a rebbe nem volt jelen. Csak olyan provizóris volt. Amikor harmadik-negyedik osztályba járt az elemiben, akkor meséltem el neki, hogy mi történt velünk a háború alatt. Nem nagyon akart róla tudomást venni, nem. Nem tudom, hogy miért. Léván, amikor nagyon kicsi volt a Lackó, akkor még állt a zsinagóga. A kistemplom is még állt, de lebontották, és már nem volt hová járni. Lévában aztán már nem lehetett sehová menni. Nem járt hitoktatásra, csak amit úgy magától tanult, mert nem akadt, aki tanította volna. Talán egy keveset járt a sakterhoz, de aztán ő is kiment Izraelba. Hozzá járt egy kicsit.